

Ծ Ա Ռ Ա Յ Ո Ղ Ա Կ Ա Ն Բ Ն Ո Ւ Թ Ա Գ Ի Ր

ՀՀ ՊՆ ՊԱՐԵՍՏԱԶՈՐԻ Ը/Ծ
ՄԱՅՈՐ ՆԱԻՐԱ ԳԱՐԵԳԻՆԻ ՇԱԴԻՆՅԱՆ
ծնված՝ 08.04.1961 թ.
կրթությունը- բարձրագույն 1984թ.
ծառայությունը ՀՀ ՉՈՒ՝ 1992-94 թ.թ.
մարտական գործողությունների մասնակց
անձնական համարը P-031182

ՀՀ ՊՆ պահեստազորի բ/ծ մայոր Նաիրա Գարեգինի Շահինյանը ավարտել է Երևանի Պետական բժշկական ինստիտուտի բուժական ֆակուլտետը: Սովորելու ընթացքում անցել է ինստիտուտին կից զինվորական ամբիոնի լրիվ դասընթացը՝ 1985 թ-ի օգոստոսի 1-ից ՀՀ Առողջապահության նախարարության հրամանով Շահինյանը գործուղվել է Այուրիքի մարզի Մեղրու շրջան, որպես բժիշկ-թերապևտալինուհետև նաև որպես մանկաբարձ-գինեկոլոգ:

1992-94 թ.թ. մասնակցել է Արցախի ազատագրական և ՀՀ Հարավային սահմանների ինքնապաշտպանական մարտերին:

Ն. Շահինյանը ղեկավարում է Մեղրու շրջանի Շտապ և անհետաձգելի օգնություն կայանը՝ որպես պետ:

ՀՀ Հարավային սահմանների պաշտպանության ժամանակ, ՀՀ Պաշտպանության նախարարության թիվ 50869 զորամասի կազմում կամավոր մեկգրանցով մասնակցել է մարտական գործողություններին և փրկել բազմաթիվ մարդկային կյանքեր:

1992թ-ին Ն. Շահինյանը մասնակցել է Ծիրանաձորի, Կարճևանի և Կյուրյան գյուղերի ինքնապաշտպանական մարտերին որպես ռազմական բժիշկ:

1993 թ-ին Արցախի գյուղերում տեղակայված Կարմիր խաչի կետերում մասնակցել է վիրավորների բուժ. կազմակերպմանը, հոսպիտալիզացմանը:

1994 թ-ին թիվ 50869 զորամասի կազմում մասնակցել է Հաղուրթի, Գորաղուրթի, Ֆիզուլու շրջանների պաշտպանական մարտերին՝ որպես բժիշկ և ազատամարտիկ:

1996 թ. ղեկտեմքերի 20-ի թիվ 586 / վկայական N 018499 / հրամանի Ն. Շահինյանը պարգևատրվել է « 1992-1994 թ.թ. ՄԱՐՏԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՄԱՍՆԱԿԻՅ» կրճքանշանով:

1998 թ-ից Ն.Շահինյանը հանդիսանում է ՀՀ Արցախյան պատերազմի մասնակցի կանանց հանրապետական կազմակերպության անդամ, միաժամանակ նախագահում է Մեղրու տարածաշրջանի մասնաճյուղը:

08.05.2004 թ-ին Ն.Գ. Շահինյանը ԵԿՄ վարչության կողմից պարգևատրվել է «ՀԱՅՄԱՍՏԱՆԻ ԵՐԿՐԱՊԱՅ» հուշամեդալով / հուշամեդալ N1190/:

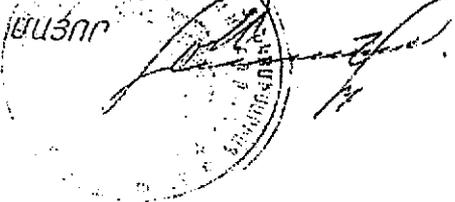
17.05.2004 թ-ին համաձայն «Զինվորական ծառայության անցնելու մասին» ՀՀ օրենքի 40-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 3-րդ կետի Ն.Գ. Շահինյանին շնորհվել է պահեստազորի հերթական սպայական զինվորական կոչում՝ Բ/Ծ մայոր / հրաման թիվ 1654ա/1-ՀՀ Պաշտպանության նախարար Ս. Սարգսյան/:

24.05.2004 թ. ՀՀ սահմանների պաշտպանության ժամանակ ցուցաբերած խիզախության, ինչպես նաև Հանրապետության տոնի կապակցությամբ Ն.Շահինյանը պարգևատրվել է «ՎԱԶԳԵՆ ՄԱՐԳԱՅԱՆ» մեդալով / հրաման թիվ 265 մեդալ N 0350/:

Իր մարդկային բարձր հատկանիշների շնորհիվ նա վայելում է գործընկերների և հրամանատարության սերն ու հարգանքը: Մարտում վիրավոր ընկած ժամանակ ու ցավ մոռացած զինվորի համար առաջին հերթին զբախիրալ բուժ. և օգնող բժիշկ էր, իսկ զենքը ձեռքին կոպողների կողքին՝ խիզախ հարուստ:

որ ծառայողական պարտականություններին վերաբերվում է բարեխղճորեն:
Հանձնարարված առաջադրանքներին և խնդիրներին մոտենում է զինվորական
հատուկ պատասխանատվությամբ:
Ն.Գ. Շահինյանը լավ կազմակերպիչ է, բարոյապես կայուն, բնավորությամբ զուտ
ունի խոսակցին լսելու ունակություն:
Հավատարիմ է Հայրենիքին տված երդմանը:

ՀՀ ՊՆ ՄԵՐՈՒ ՋԻՆՎՈՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՍԱՐ

Դ.Ս. ԱՆԱՆՅԱՆ

ՀՀ ՊՆՏՆԱԿԱՆ ԴՊՈՒՄՆԱԿԱՆ ԿՐԻՄԻՆԱԿԱՆ ԲՈՒԿՍԵՐՈՒՄ

Տրվածատյուրինը ստեղծված է ՄԱԿԱՆՈՒՄԻԱՆ ՎԱՐՅՈՒՄԻՆ

ՎԿԱՅԱԿ ԱՆ № 4182

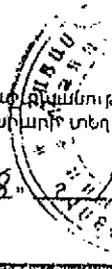

Ազգանունը *Բախչյան*
Անունը *Զարգար*
Հայրանունը *Գևորգի*
Գ. Գ.
(անձնական կրթագրություն)

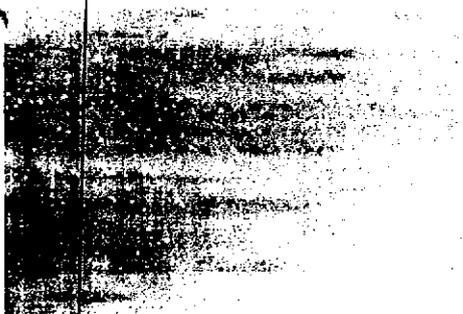
Իրավունք է ճի օգտվելով. օգտագործելը հարմար է
ճեղի-պատճեն կազմելու. ճանաչողական համակարգ
սահմանված պարունակություններով

Վ.Ս.

ՀՀ պետական կրթության
նախարարի տեղակալ

«28» 2010 թ. 10.10

Ք Ա Ղ Վ Ա Շ Ք

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀԻ
2007 ԹՎԱԿԱՆԻ ՄԱՅԻՍԻ 4-Ի**

**«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԵՂԱՆՆԵՐՈՎ ՊԱՐԳԵՎԱՏՐԱՆՈՒՄԻ ԱԿՏ»
ՆՀ-104-Ա ՀՐԱՄԱՆԱԳՐԻՑ**

Շուշիի ազապագրման 15-րդ դարեկարծի կապակցությամբ, Կրկինի գրքանիստի պարաստրվածության ապահովման գործում ունեցած ներդրման, ինչպես նաև գրքանիստի կողմից անձնական խիզախության և արիության համար ազատությունում, ինչպես նաև Գարեգինի ՇԱՀԻՆՅԱՆԻՆ պարգևատրել Մարտական ծառայության համար:

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
Ն Ա Ւ Ա Գ Ա Հ**

Ն. ՇԱՀԱՆՅԱՆ

Տ Ե Գ Ե Կ Ը Ը Ը

Հիշատակարան ԱՍԽԸՆ-ԳԱՅԵՎԻՅԻ ՔԱՂԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
Ազգային կենտրոնում

Նախագահ 1961 թ. թիվ 100-Ն Երևան, Բոլորշենյան 30
հասցե

Ք.Ն.34

1992-1994 թ.թ. մասնաճյուղ Է 192-ԱՍ ԳԵՂԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
Գործարարական կենտրոնի կողմից

Կաշտանու թիվ

Նախագահ Կաշտանու թիվ

Թիվ 50069 գործարարական կենտրոնի կողմից

Հայաստանի պաշտպանության
Վարչության պետ

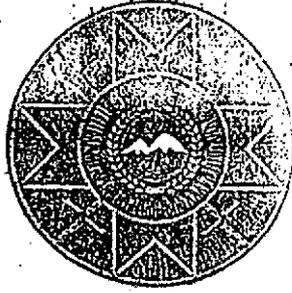

Մ. ՄԱԼՅԱՆՅԱՆ

Հասցե 132 ԱՍ Ք.Ն. 22 ՊՆ գործերի կատարման համար արձանագրություն 3

30/3005
ՊԶ

ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ
ՄԱՍՆԱԿԻՑ

ՀԱՄԱՅՆՅՆ ԳԳ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՆԱԽԱՐԱՐԻ 1996Թ, ՊԵՎՏՆԵՄԵՐԻ 20-Ի ԲԻՆԷՅ
586 ՀՐԱՄԱՆԻՑ

Զարգացման
և ստատիստիկայի
գերատեսչի

ՊԱՐԳԵԱՍՏԵՒԷԼ, «1992-1994» ՄԱՐՏԻԱԿԱՆ
ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՄԱՍՆԱԿԻՑ

Կ. Չ. ԱՐԲԱՆՅԱՆ

Ք Ա Ղ Վ Ա Շ Ձ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԹՎԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐ

24.05.04թ. N 459

Հ Ր Ա Մ Ա Ն Ի Ց

ՀԱՇՎԻ ԱՌՆԵԼՈՎ ՀՀ ՍԱՀՄԱՆՆԵՐԻ ՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ
ՑՈՒՑԱՐԵՐԱՇԽԻՉԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ, ԻՆՉՊԵՍ ՆԱԽՎ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՏՈՒՑ
ՎԱՊԱԿՑՈՒԹՅԱՄԲ ԵԿՄԱՆՂԱՄ-ԱԶԱՏԱԿՆԻՑԻԿՆԵՐԻՆ ԽՐԱՆՈՒՄԵԼԻ
ՆՊԱՏԱԿՈՒ

Հ Ր Ա Մ Ա Ց ՈՒ Մ Ի Մ

1. Պարզևստրեյ,

II. «Վազգեն Սարգսյան» մեդալով՝

- Լոսիլա Կարեգինի Շահինյանին, ԵԿՄ ԱՊՎԿ Կարածրային բաժանմանը.

2. Հրամանը հասցնել ՀՀ պաշտպանության հրապարի տեղակալներին, ՀՀ ՊՆ
խոստիարակչական աշխատանքի և կազմակերպչական վարչություններ, ՀՀ Երկրապահ
խոստիարակչականների միության վարչություն:

Հ Պ Ա Տ Ա Կ Ա Ն ՈՒ Թ Յ Ա Ն Ն Ա Ս Ա Ր Ա Ր

Ս Ա Մ Ա Ր Ա Մ Ա Ն

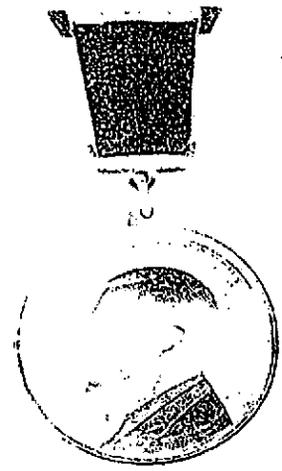
Հ Պ Ա Տ Ա Կ Ա Ն ՈՒ Թ Յ Ա Ն Պ ԵՏԱԿԱՆ ԹՎԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐ

Ք Ա Ղ Վ Ա Շ Ձ

Հայաստանի Հանրապետություն
պաշտպանության նախարարություն

պարգևատրում է

Նարեկ Գարեգին
Քաղնիսյան

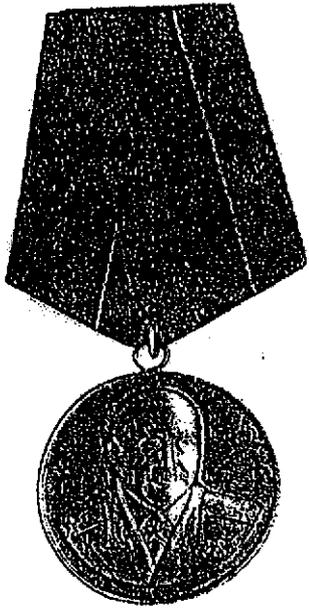

«ԿԱԶՂԵՆ ՍԱՐԳՍՅԱՆ» ՄԵԴԱԼ
№ 0350

Հայաստանի Հանրապետության
պաշտպանության նախարարի հրաման

« 24 » 05 2007թ. - 469

«Սպառազինության նախարար»
Վ. Նարեկյան

ՄԱՐԳԱՆ Կ.ԲԱՆՆԻՍՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ՄԵԴԱԼ

Հայաստանի Հանրապետության
պաշտպանության նախարարություն

Պարգևատրում է

Նաիրա Գաբրիելի

Շահինյանին

Հայաստանի Հանրապետության
պաշտպանության նախարարի հրաման

«1223» 18» 09 2006 թ.

Հայաստանի Հանրապետության
պաշտպանության նախարար
Արմեն Գևորգյան
ՄԱՐԳԱՆ Կ.ԲԱՆՆԻՍՅԱՆԻ
ՄԵԴԱԼ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՐԿՐԱԿԱՆ
ԿՈՒՐԱՄԵՆԳԱԿՈՒԹՅԱՆ

ՊԱՐԳԱՏՐՎԱԾ Է

Համբար
(Աստուծո)

Գարեգինի
(Պարտիզան)

Շահինյան
(Երկրաբան)

. 8 . 05 2004 թ. թիվ 03/19 որոշմանով

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՐԿՐԱԿԱՆ

ԿՈՒՐԱՄԵՆԳԱԿՈՒԹՅԱՆ
ԹԻՎ 1190

ՀՀ ԵՎՄ Վարչության նախագահի
գեներալ լեյտենանտ
Մ. ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ

УДОСТОВЕРЕНИЕ

Союз советских офицеров
награждает памятной медалью
"Октябрьская революция"

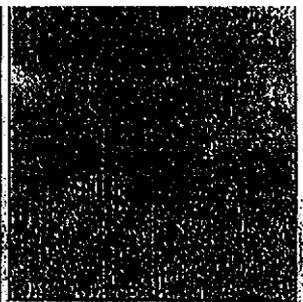
Шагинян
Наиру
Гарегимовичу

Филиал в городе
Омске

Председатель союза советских офицеров
А. Палин

А. Палин

09 июля 2005г.

խառնուրդի բնույթի թեթևամեծ ծառայության մայր. արգելախայան գոյամասի վեժեան, բժիշկ, մանկաբարձ-գինեկոլոգ Նաիրա Շահինյանը, փճեղով երեւածարժան, բաց զհսակցելով, որ Մեղրու երգամին խիստ անհրաժեշտ են բժիշկներ, առողջապահության նախարարության նախագահի կողմից 1985 թ. մեկ օրը Մեղրի եւ 15 երկար...

ձիգ արիմեր աշխատեց օրգանի Կարապետ Մեծբունյանի անվան հիվանդանոցում, սկզբում որոշեց բժիշկ-թերապիստ. օրնուհետեւ նաեւ որոշեց մանկաբարձ-գինեկոլոգ: Առաջին իսկ օրվանից Մեղրու բուժօգնական մասնաճյուղում նաեւ վերահսակցեց Մեղրու օտար եւ անհետաձգելի բուժօգնությունը ժամանակավարի: Դասախոսական աշխատանք:

Աշխատանքային ակտիվ գործունեության ընթացքում Նաիրա Շահինյանը իրեն դրսևորեց որոշեց Զիդուկյանի Կոմիտասի Երկրային Միության, իր գործով արհեստավարժ մասնագետ: Կատարելու էր սիրողական իր մասնագիտություններին՝ Նաիրա Շահինյանը քիմիական համալսարանի աշխատողներից էր: Ենթանում էր մասնագիտություններին՝ արագ եւ ճիշտ կարգադրելով, ցանկացած բարդ իրավիճակներում արդյունավետ լուծում գտնելով: Մեծապիմ-ազնազգրական օտարման արիմների (1992-1994թթ.) մասնակցել է մարտական գործողություններին: Եւ ժամանակակից հիվանդանոցային կյանքը:

1992-1994թթ. ընթացքում է Մեղրու օրգանի ծիրանաձորի, Կարապետի եւ Երկրային ինժեներապատմական մասերին՝ որոշեց արհեստավարժ բժիշկ, ինչպէս նաեւ հակաուսույրողի կողմից արհեստավարժ Մեղրու օրգանի իւրաքանչիւր «խոսի-դալի» բարձունքի ժամանակ մարտական գործողությանը, Մեղրու հետեւ-արհեստավարժ սահմանների անվտանգության գոտու ստեղծման մարտերը: Բարձրագ, Շուկուրաբազ բարձունքների ազատագրման մարտական գործողություններին, Արցախի գյուղերում սեղակալված կենտրոն վիրավորների բուժման կազմակերպմանը, հոսպիտալացմանը, Զաղրուքի, Զորայիցի եւ Տ. Կոյուն մարտերին:

Մարտում վիրավոր ընկած, ժամանակ ու ցավ մոռացած զինվորի համար անաչին հերթին գրասխանային էր եւ օգնող բժիշկ էր, իսկ զենք ձեռքին կռուցողների կողմից՝ խիզախ հայրուհի:

Նաիրա մարտապատմական համախառն հայտնվում էր անաչին զոհում, այնտեղ, ուր նրան չէին սղատում եւ ճիշտ դաստիարակ էր անաչին օգնությունը:

Քանի ու ֆանի անուն գիտերներ է նա անցկացրել իր մասնակցում, եւ ֆանի ու ֆանի անգամ են զոհները հանդիպել նրան, ու նրան նրան նախը իրենց հետեւ հավատար զիտերները իրան անցրել անցկացրել:

Ելլով Մեղրու բժիշկների է զինվորական կոչմանը: Արժանացել էր նաեւ իր Մյս հրաձայի մարտու կրծքի քակ կնուս մի սիրտ: Երկրային իր նա մարտկանց համար, ովքեր կողմնակցություն ունեն:

Զայնուհիմն անցրելով ծառայությունների համար դասադասության նախարարությունը նրան դարգետատել է 1992-1994թթ. «Մարտական գործողությունների մասնակցի» կոչմանը, իսկ 2004թ. ԵԿՄ վարչության կողմից «Զայնուսանի օրը երկրային»: Իր օտարմանը Զայնուսանի Զանրադիտությունը սահմանների դասադասության ժամանակ ցուցաբերած խիզախության, ինչպէս նաեւ հանրադիտության տեղի կատակցությունը Նաիրա Շահինյանը դարգետատել է «Վարձեց Մարտկան» իսկ 2008-ին «Մարտակ-Բարդաբազ» մեղայից, ինչպէս նաեւ Մեղրու ֆաղափաղեցարանի դասադասությունը:

Իր մարտկան հասկանիտների օտարից Նաիրա Շահինյանը կարող էր գործողությունների եւ հրամանատարության սերունդ հանդիպել: Ծառայողական դասադասություններին վերաբերելով էր օտարմանը, հանձնարարված բժիշկական արհեստավարժություններին: Եւ զինվորական հաստատության մասնակցությունը:

Տարիներ առաջ Նաիրա Շահինյանին հաջող-
վեց հաղթահարել բոլոր դժվարություններն ու դառ-
նալ բժիշկ եւ հավասարիմ մտաւ հիդրոկրաֆի երդմա-
նը մինչեւ օրս: Երեւանի դեռական բժշկական ինս-
տիտուտի բուժական ֆակուլտետն ավարտելով՝ ստա-
ցել է բժշկի որակավորում: Այնուհետեւ Մրան գործու-
ղում են Մեղրի, ու մա-առիասում է երկար օտարներ:

Մեղրեցիները հիշում են, որ մայրացող կանանց
կողմից բժիշկ Նառան կանգնած էր որդես մասնա-
զեւ եւ հոգասար մայր, գիտեր քե ցերեկ: Նրանց մեջ
տղավորւել են բժշկի խոսքերը, քե. «Այս համբի գոր-
ծի համար ժամ ու դասարագ չկա, կարելոդ առողջ

Նաիրա Շահինյանը մաւ կամավոր մասնակցել է Արցախի
բժշկական եւ հայաստանի հարավային սահմանների ինժեներատեղա-
փոխադրման որդես բժիշկ եւ ազատամարտիկ: Մի ձեռքից դեղակողը, մյու-
ս կողմից՝ սա թղաների հեւ առաջին զծում էր ու երբեք չէր ինժեներ: Իր գոր-
ծառնքով ուսմար բժիշկ Նաիրան արժանացել է դարգեւների, չնայած ինչ-
որոշներն էլ ասում, իր անձնամեծ դարգեւը մարդկանց անստիման շնորհակա-
նանքն առողջ ժողիքը:

Նաիրա Շահինյանը ասում է, որ իր օգնությամբ բարունակել են

Գրող ՌԱԼՍՍՆՆ
«Անանիա Շիրակցի» միջազգային
հնարարութեւնների համալսարանի
ուսանողուհի

ՆԵՐՎԱՆՆԱՆՈՒՄ ԵՎ ԿՈՄՍՊՐՈԹՅՈՒՆ...

Նախքան շատ պատահական հանդիպելի, երբ մերս մտա Արցախյան պատերազմի մասնակից կանանց հաշվառման կոմիտեի: Կռահեցի, որ հեռուցի է եկել՝ մեզ համար մի ազի տարածություն, բայց ու ետ առկայի: Պայմանավորվելիք էստո հանդիպել և շատապես ցատկոտի հույզ կարեւոր գործերի ընթացքն ա հանգիլ:

Ըստ մասնակի չսեպմ համարարանի դաստիարակ Բ. Մեծանցի ինձ այցելեց ցատկոտ ա անգործիներից մեկի Արտեմի: Հայրապետյանի հետ: Մենք որդեգրեցինք գրույցը վարել կը պետքը պարտադրուտա Ներս մտերուն պես Մեդրիկի այցելած բժշկուհին և Արմենուհին գրկախառնվեցին: Եւ պես տամ են ինկերիք տեղը Է ինի, մեա տասնը մեր կամրի, համարս՝ պարտադրված:

Արտեմուհին ազգով ցատկոտ - տասնուոչուսու համարվե իգուր չէր ձեռք թիքել և իր հետ թերել էր բարկուտ մտաին հողիվոր: «Անկուրում ուրի՛ն ընկճեց դժվար է»:

Ինձ սրայը գարծավ, որ բժշկուտան ճանաչող ցատկոտները, կիվանդները, այցելուները, մահրիմները բազմաթիվ ներկայացրել են նրա նկարագրո խառնվածքը, ամենվեր աշխատանքը՝ թե՛ որպես բժշկուհի, թե՛ հեղուկաւ, թե՛ հայրենի, թե՛ մահրիմ և թե՛ ուղղունի: Ես ստիպված էի «զննք» վայր դնել և նրա մասին տեղեկանք բնութեկ Արտեմուտայ իրենց շատ սիրելի բժշկուտա մասին...

ԱՆԿՈՏՐՈՒՄ ՈՂԻՆ ԸՆԿՑԵԼԸ ԴԺՎԱՐ Է

Վայրեն պայրոտի՝ յերանապատուտներից անտառ շատեց անտառի հորատախին գարուտա՝ յրեւոպելի Անդրիմ: Մայնցմած բշխանի փորձեց իր բարը մեր լեռները Է կախել, աակայն շարաչար լկեց:

Ներքին, որը դարեւ ի վեր իր պլեկ լեռներով անտառի անկոց էր ներել և «բանի կաճույր»՝ յուրաքանչյուր Անիխուտոտի համար, այս անկոց էր իր բարսի և ետ լեռները գաղախկների շնորհիվ կանգուն մեկը հանտառի տարով Է ներտանել:

Օղորեցիները անկոց գիտեն բարքին՝ անոմ առ անոմ: Սակայն ես հատապկամների կողքին մնացին մեա շատերը, ուրեք այժմ կան Է սր գրած են մեր կարքին:

Վայրա Շահիբյան... Տեղադրներից յուրաքանչյուր գիտե նրան: Բէլ Է անել, թե թնիչ էր, աակայն ազգային պայրաթի ենեց սկզբից առ կառավարակներներից էր, որանք առաջին գծում էին՝ տղաների կողքին Այ ձեռքում գնելը, մյուտում՝ դեղորայքի պայրտակ, մարտնչում՝ ո՛ր մա, կարծում ինկալան գինկորին վայել:

Ես ոչեկի չէր վախենում, բաւելի հայր անկանարում ուղի էր ինձ մեջ թե՛ ձմում, երակներովս հայր անարատ աշխուճ էր հոտում, ու հազարում էի, հախառում վաղիս լալ օրվան: Մասն ինչ էր որ, երբ ներշնիտ այլի Էլ գար: Մենք ընկերովի էինք, իսկ դա արդեն հարձակ էր:

Կային էր պատմում յուրաքանչյուր անկոց, մարտից հետո: Ճիրտամազն առաջին փորձապայրաթ էր լալ մրա համար:

Վանն էր, ենչեց հեռախոսի գաղաթ: Ճիրտամազարում թե՛ մարտեր զլի գնում, վիրավորների շատ էին:

Արքանարանը չկար: Այսարանը բաժակեան էր, որ այնտեղ լիկել:

Չկույ՛ մեա աղբիւս, առամ էր մայրը՝ տիկին Օճիկը:

Իրի գնամ, մայրիկ, կայրեկիրը մեզ Է կանոմ:

Իսկ երե համկարմ:

Վան չի լինի, մայրիկ:

Մարտում վիրավոր ընկամ, մասնակի ու դալ ճոտացած գնկորների համար առաջին հերթին գրատիրա քույր ու օգնող թնիչ էր, իսկ գնկոր մեային կազմակերպ կողքին՝ խիզախ հայրուհի:

Չտան գարտ օրերին էր, երբ մեկնեց Հուրադի: Կարծիս կրուի ու բայ էր յուր քույրը, բշխանի վառում էր Հորապիզի բարձունդում:

Պետք էր գրտով վերանել դեմացի կրակակնոց:

Հուրադե հեռը վերցնել միայն գինկորական իր բաժնում... Պետք էր օգնել տղաներին: Օր ա գիշեր հանգիտա չունեք բարեխիտ ու հոյեկեաակ հայրուհին, առամում էր բոլորի մասին, ամենքը նրա ետ շատերն էին:

Կռիլի գրտում էր կազմակերպի եւտո, մեկ-մեկ նիկեցում էր կռիվական ազգային կարն ու սրտը, և «Բոչարին» էր արձագանքում Հորապիզի լեռներում:

Այր, դիվանն անաթին բուրեքն էին Բէլ: Կայար, Է, ուրի՛ն ու այսպես շարունակ...

Պայրաթուր ուղեի դադար չունի, իսկ երան ընկճելը՝ ամբողջ է: Եր հրամանատար՝ գնդապետ Վանդ Հովհաննիսյանի հետ նա կայանկում ու այնուպե, որ չէին սպասում, և միշտ արթուն էր ու

պատրաստ «առաջին օգնությունը»:

Քանի ու քանի անգամ են վորձել տղաները իրանցի, որ նա կուրբ էակ շարժե, որ իրենց հետ կազմատար գիշերները խրամատներում անկեպնի: Սակայն «գրատարության արժիկն» համոզելն ամենհարին էր:

Այնին համարվե ու վառրի չէր մա ձգտում ու խտավում էր, որ իր մասին գրեն:

«Դ-ի, Ի՛նչ են արել որ, աղբյակ կվարվեք յուրաքանչյուր հար»:

Այսօր մա բժշկուհի է գինկորուտան կոչմամբ:

«Շող առտանի անկաջը խույ մեա, բայց ես էլ սրատառ եմ նորից լինել տղերքի կողքին, երբ փորձեն հայոց տան անդորր խանգարել գնեքով: Բայց նրեն՝ կ այս մարտերը վերջինը լինել, ու խաղաղ բացվեն առախուտները հայոց երկնակամարում, ու Հայրենիքի փրկության համար նահատակվածների անուններն Է կորեք յավերանան»:

Արժեճուհի Գայրապետյան
«Անանիա Շիրակացի» միջազգային
հարաբերությունների համալսարան, IV կուրս

Սիրելի ընթերցող, Չեզ ենք ներկայացնում նաև մայրության մեծահաղ շնորհն ստացած մայրերից մեկի շնորհակալություն նամակը՝ բժշկուհու մասին:

«Նա միայն ազատամարտիչ չէ, այլ նաև իր աշխատավայրում ճանաչված թնիչ առաջին կտորի թերուպուտ և առաջին կարգի մանկապարտ գինկուրա, երբ նիվանն ես և թնիչի Նաիրա Հանինյանն Է, արժեն փառան ես, որ կբժշկեմ: Շնորհակալակա խաղաթը, գլխու, լաւ են կրկի Լադիպալի, պատկ ուղամ են փառալ նաև ես:

Համարտը Ալ, համակույտը չի սխաղել, տանլ, «Ախրն մայր լինելու համար արժեն աշխարհ ցար»:

Չիրավի, մայրությունը սրբություն է: Երբունիկ Է ու միայն ես, ով մայր անը, այլ նա, ով մայրամու՛ է:

35 տարեկան եմ: Հինա կյանքն ինձ համար ուրի լիտաա անը, բաժի որ ինձ քսիտ Է լիճակելի Մայր գառնայ:

Մանկարտը գինկուրա Նաիրա Հանինյանը ոչ միայն ինձ կուրք արարեց, այլև՝ ինձ նորանցին: Իմ տարիպույտն տուտեմ նահատակությունները, և այլ կամպանները ցրել են իրենց կրամախակամի՝ կեանքյան հուտա»:

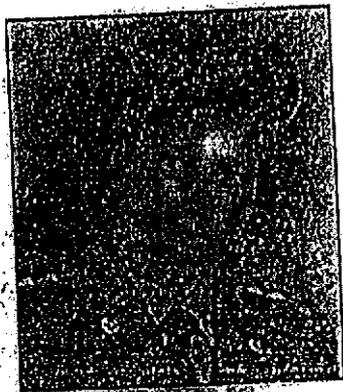
Համում մայրամալու ես պատրուտա Էր այլ վիրատուտությունը: Կեանք կուրք արու գաղակ ոմեկու: Խորին ծագաապալուտյանը ուղամ են իս կրամաթիքի իտայն ուղղել նաև միջին բուժանմանկապնի:

Շնորհակալ եմ սիրելիներս մեր հողատար վերաշինարար, զեր մայրաթիւրյան Հրապետալ կրամանը կապապալիմ լինելու համար: Մայր դուտուտու անկրկնի անմահուկչին արժանուտար համար, առաջին կերպի շնորհակալ եմ իմ բարի ու սիրելի բժշկուհի Նաիրային, նրա կուրքարան ասել է, ու, Պոռապանի անվան արվիկինիկայում անկապրել են նախամուտաա կուրքապալում, ստապել անկամեճաա լուժուա, յարիտրուել և ամենակաղեկողը՝ մե՛ծ հագաուտարոյանը:

Ես մայր եմ, իսկ դա պարտավորեցնող գլուրքյան Է, մարտարան յուր կիե նախ սեպը Է արձանի լիմի մայրությունը, որպեսզի կարողանա ոչ միայն յույ աշխարհի թերել, այլև դասավարակել իր գաղակին: Կասախարակել այնպեւ, որ առաջին հերթին զեւտաալի իրեն յույ աշխարհի թերղին սրբաբուն մայր:

Քճալտ բժշկուհին իմ հատակալիցն Է, դե՛ն իրգիկապն մայրամալու գլուրքուր չի ոմեցել, բայց ինձ հետ մա մայրապալ, գլուրք արքել այդ վե՛ն, անկրկնի: Գաաադուրյունը: Շնորհակալութալ եմ նրան, ինձ քրակ ծրագանքն Է անտանի բժշկուտան մոր կոչմանի իրակամում արժանուտյանը»:

Շ Ն Ո Ր Հ Ա Վ Ա Լ Ո Ւ Ք Յ Ո Ւ Ն

Մեր նորոյն ազգային ազատագրական հերոսապատումներից անմասն չմնաց Հայաստանի հարավային դարպասը՝ Մեղրին: Արմաբերան թշնամին փորձեց իր «թաթը» մեր լեռներից էլ կախել, բայց չարաչար սխալվեց:

Մեղրին դարեր ի վեր իր պիրկ լեռներով անտիկ ամրոց էր մնացել և «քանկ հաճույք» յուրաքանչյուր ներխուժողի համար, հայդուկների շնորհիվ կանգուն մնաց՝ տալով 19 նահատակներ:

Մեղրեցիները այգիր գիտեն բուրդին անուն առ անուն: Երանցից շատերը ասորուն են մեր կողքին և կատարում իրենց բաղաբացիական և մասնագիտական պարտքը հայրենիքին:

Նախրա Շահինյան... Քիչ է ասել, թե բժիշկ է, Պալաքարի հենց սկզբից կամավորականների հետ էր, տղաների կողքին: Մի ձեռքով զենքն էր, մյուսով՝ դեղորայքի պալուսակը:

«Ես ոչնչից չէի վախենում, բանգի հայի անկոտրում ոգին էր ինձ մեջ քեանում, երակներովս հայի անկոտր արյունն էր հոսում... ու հավատում էի վաղվա լավ օրվան: Մահն ինչ էր որ, եթե մույնիսկ այցի էլ գար, մենք ընկերովի էինք, իսկ դա արդեն հարսանիք էր»,- այսպես սկսվեց մեր գրույցը բժշկուհու հետ:

Ծիրանածոն՝ անաջին փորձաշարը եղավ նրա համար: Տանն էր, հնչեց հեռավորի գանգը, վիրավորները շատ էին: Այլընտրանք չկար և մյուսանը զավակաւ էր յուր լեռները լինել:

Զրույչ մնա՞նք մի կես, հորդորում էր մարդը՝ Լիկին Օֆիկը: Բան չի լինի, մայրիկ:

Մարտում վիրավոր ընկած, ժամանակ չէր մնացած գինավորների հմմտի առաջին հերթին գրանցել թուր ու բժիշկ էր, իսկ մարտավաշտում զենքը ձեռքին վաղապէս հայուհի:

Ձմռան ցուրտ օրերն էին, երբ մեկնեց Մեղրին: Կրակ ու քոջ էր շուրջը շուրջը: Զշնամին վխտում էր շնորհիվ բարձունքում: Ղեւթ էր գրոհով վերցնել, դիմացի կրակակետը: Ղեւթ էր օգնել տղաներին:

Կովի դաշտում, հստքանակից հետո, մեկ-մեկ հնչեցնում էր հայկական երգն ու պարը, և «Քոչարին» էր արծազանքում Զորադիգի լեռներում:

Զետո՛ Քելբաջար, Լաչին ու այսպես շարունակ: Զրամանաւոր, գնդապետ լուսահոգի Ղևոնդ Զովհաննիսյանի հետ նա հայտնվում էր այնտեղ, ուր չէին սպասում, միշտ արթուն էր ու պատրաստ «առաջին օգնությանը»:

«Քանի ու բանի անգամ ենք փորձել հենդ պահել, որ մեզ հետ հավասար գիշերները խրամատներում չանցկացնի: Բայց «գրասրտության արժփին» համոզելը անհնարին էր»,- այսպես են հիշում մարտական ընկերները:

Այսօր Նախրան առաջին կարգի թերապետ ու մանկաբարձ գինեկույզ է, գինեկույզ կոչմամբ պահեստագործի կապիտան:

«Եթե իրական է, և բժիշկը Շահինյանն է, ուրեմն կբժշկվես»,- ահա այն բարձրագույն պարզաբ, որ նա անթեղել է իրեն ճանաչողների սրտերում:

Զրույցի ընթացքում ծանոթացա բազում հրապարակույնների, շնորհավորագրերի ու պատվոգրերի, որոնցում ներկայացված էին նրա հեզաբարո խառնվածքը, անձնվեր աշխատանքը՝ թե՛ ազգմատաշտում, թե՛ խաղաղ օրերին: «Ուրիշներն իրենց կյանքը չեն խնայել: Այդպես կվարվեն յուրաքանչյուր հայ»,- ժպտում է անձնվեր հայուհին:

ՀՀ ՍՅՈՒՆԻՔԻ ՄԱՐԶ
ՄԵՂՐԻԻ ԲԱՂԱՔԱՊԵՏԱՐԱՆ

ՊԱՏՎՈՒԳԻՐ

Տրվում է ԼԱԻՐԱ ԳԱՐԵԳԻՆԻ ՇԱԴԻՅԱՆԻՆ
Ազգաբնակչության բուժօգնության կազմակերպման գործում ցուցաբերած մասնագիտական նվիրումի և բուժ. աշխատողի օրվա կապակցությամբ:

ԲԱՂԱՔԱՊԵՏ

Ս. ԳՈՎԳԱՆՆԻՍՅԱՆ

Բ. ՍԵՂՐԻ

2000 թ.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՅՈՒՆԻԵԻ ՄԱՐԶ

ՄԵՂՐԻԻ ԲԱՂԱՔԱՊԵՏԱՐԱՆ

ՊԱՏՎՈԳԻՐ

ՄԵՂՐԻԻ ԲԱՂԱՔԱՊԵՏԱՐԱՆԸ ՊԱՐԳԵՎԱՏՐՈՒՄ Է՛

ԱՌԱՋԻՆ ԿԱՐԳԻ ԹԵՐԱՊԵՎՅՏ ԵՎ ԱՌԱՋԻՆ ԿԱՐԳԻ

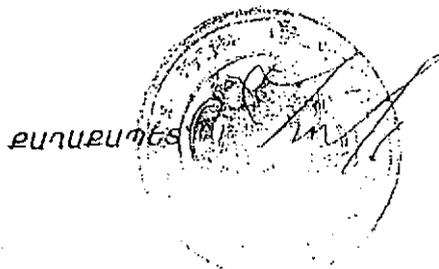
ՄԱՆԿԱԲԱՐՁ-ԳԻՆԵԿՈԼՈԳ

ՆԱԻՐԱ ԳԱՐԵԳԻՆԻ ՇԱՀԻՆՅԱՆԻՆ՝

ԱԶԳԱԲՆԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ԲՈՒԺՕԳՆՈՒԹՅԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՄԱՆ

ԳՈՐԾՈՒՄ ՑՈՒՑԱԲԵՐԱԾ

ԲԱՐԵՆԻՂԸ ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ՀԱՄԱՐ:

Ս. ԳՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

Ձ. ՄԵՂՐԻ

16.06.....2000թ.